VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2019. gada 20. septembrī*

Dempings – Īstenošanas regula (ES) Nr. 2017/1146 – Ķīnas izcelsmes kaļamā čuguna vītņotu cauruļu savienotājelementu, ko ražojis uzņēmums *Jinan Meide Castings Co., Ltd*, imports – Galīgais antidempinga maksājums – Procedūras atsākšana pēc Īstenošanas regulas (ES) Nr. 430/2013 daļējas atcelšanas – Regulas (EK) Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta a) apakšpunkts, 10. un 11. punkts (tagad Regulas (ES) 2016/1036 2. panta 7. punkta a) apakšpunkts, 10. un 11. punkts) – Normālā vērtība – Taisnīgs salīdzinājums – Preces veidi bez atbilsmes – Regulas Nr. 1225/2009 3. panta 1.–3. punkts un 9. panta 4. un 5. punkts (tagad Regulas 2016/1036 3. panta 1.–3. punkts un 9. panta 4. un 5. punkts) – Zaudējumu noteikšana

Lietā T-650/17

Jinan Meide Casting Co. Ltd, Dzjinaņa [*Jinan*] (Ķīna), ko pārstāv *R. Antonini*, *E. Monard* un *B. Maniatis*, advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *J.-F. Brakeland*, *M. França* un *N. Kuplewatzky*, pārstāvji,

atbildētāja,

par prasību, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2017/1146 (2017. gada 28. jūnijs), ar ko atkārtoti nosaka galīgo antidempinga maksājumu, kurš noteikts Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes kaļamā čuguna vītņotu cauruļu savienotājelementu importam, ko ražojis uzņēmums *Jinan Meide Castings Co., Ltd*. (OV 2017, L 166, 23. lpp.),

VISPĀRĒJĀ TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs D. Gracijs [*D. Gratsias*] (referents), tiesneši I. Labucka un I. Uljoa Rubio [*I. Ulloa Rubio*],

sekretāre: S. Bukšeka Tomaca [*S. Bukšek Tomac*], administratore,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu un 2019. gada 7. marta tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – angļu.

Spriedums [1]

I. Tiesvedības priekšvēsture

1 Prasītāja *Jinan Meide Casting Co. Ltd* ir Ķīnā dibināta sabiedrība, kas ražo kaļamā čuguna vītņotu cauruļu savienotājelementus gan iekšējam tirgum, gan eksportam.

A. Tiesvedības priekšvēsture lietā T-424/13

2 Apstākļus lietā, par kuru Vispārējā tiesa pasludināja 2016. gada 30. jūnija spriedumu *Jinan Meide Casting*/Padome (T-424/13, EU:T:2016:378), kā tie izklāstīti norādītā sprieduma 1.–51. punktā, var apkopot šādi.

3 Eiropas Komisija 2012. gada 16. februārī publicēja paziņojumu par antidempinga procedūras sākšanu attiecībā uz Ķīnas Tautas Republikas, Taizemes un Indonēzijas izcelsmes kaļamā čuguna vītņotu cauruļu savienotājelementu importu (OV 2012, C 44, 33. lpp.).

4 Dempinga un kaitējuma izmeklēšana attiecās uz laikposmu no 2011. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim (turpmāk tekstā – "izmeklēšanas laikposms"). Kaitējuma novērtēšanai būtisko tendenču pārbaude aptvēra laikposmu no 2008. gada līdz izmeklēšanas laikposma beigām.

5 Attiecībā uz eksportu no Ķīnas Komisija izvēlējās trīs ražotāju eksportētāju izlasi, kas atspoguļo 88 % no sadarbojošos uzņēmumu veiktā eksporta apjoma. Prasītāja bija iekļauta šajā izlasē.

6 Komisija atteicās piešķirt šiem trim ražotājiem eksportētājiem sabiedrības, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos (turpmāk tekstā – "STEA"), statusu, kurš noteikts Padomes Regulas (EK) Nr. 1225/2009 (2009. gada 30. novembris) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 2009, L 343, 51. lpp.), 2. panta 7. punkta b) apakšpunktā (tagad Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/1036 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (OV 2016, L 176, 21. lpp.), 2. panta 7. punkta b) apakšpunkts). Turpretī tā tiem piešķīra priekšrocību attiecībā uz to antidempinga starpības individuālu izskatīšanu, piemērojot Regulas Nr. 1225/2009 9. panta 5. punkta otro daļu (tagad Regulas 2016/1036 9. panta 5. punkta otrā daļa).

7 Komisija uzskatīja, ka nolūkā noteikt normālo vērtību ir bijis piemēroti izvēlēties Indiju kā tirgus ekonomikas trešo valsti Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta (tagad Regulas 2016/1036 2. panta 7. punkta a) apakšpunkts) izpratnē. Tikai viens Indijas ražotājs (turpmāk tekstā – "analogās valsts ražotājs") piekrita sniegt nepieciešamos datus normālās vērtības noteikšanai.

8 2012. gada 14. novembrī Komisija pieņēma Regulu (ES) Nr. 1071/2012, ar ko nosaka pagaidu antidempinga maksājumu par Ķīnas Tautas Republikas un Taizemes izcelsmes kaļamā čuguna vītņotu cauruļu savienotājelementu importu (OV 2012, L 318, 10. lpp.; turpmāk tekstā – "pagaidu regula").

9 2013. gada 13. maijā Eiropas Savienības Padome pieņēma Īstenošanas regulu (ES) Nr. 430/2013, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts Ķīnas Tautas Republikas un Taizemes izcelsmes kaļamā čuguna vītņotu cauruļu savienotājelementu importam, un izbeidz procedūru attiecībā uz Indonēziju (OV 2013, L 129, 1. lpp.).

1 Ietverti tikai tie šī sprieduma punkti, kuru publicēšanu Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu.

10 Īstenošanas regulas Nr. 430/2013 1. panta 1. punktā bija paredzēts:

"Ar šo tiek noteikts galīgais antidempinga maksājums par Ķīnas Tautas Republikas (ĶTR) un Taizemes izcelsmes tādu kaļamā čuguna vītņotu cauruļu savienotājelementu (izņemot kompresijas savienotājelementu galveno sastāvdaļu, kurām izmanto ISO DIN 13 metriskās vītnes, un kaļamas dzelzs vītņotu cirkulāro savienojumu kārbu bez vāka) importu, kurus patlaban klasificē ar KN kodu ex 7307 19 10 (*TARIC* kods 7307191010)."

11 Īstenošanas regulas Nr. 430/2013 1. panta 2. punktā attiecībā uz prasītājas eksportu bija paredzēts, ka galīgā antidempinga maksājuma likme, kas piemērojama neto cenai pie Eiropas Savienības robežas pirms nodokļa nomaksas, ir noteikta 40,8 % apmērā.

B. Tiesvedība lietā T-424/13

12 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2013. gada 7. augustā, prasītāja cēla prasību (turpmāk tekstā – "sākotnējā prasība") par Īstenošanas regulas Nr. 430/2013, ciktāl tā bija tai piemērojama, atcelšanu (spriedums, 2016. gada 30. jūnijs, *Jinan Meide Casting*/Padome, T-424/13, EU:T:2016:378, 52. punkts).

13 Sākotnējās prasības pamatojumam prasītāja izvirza piecus pamatus (spriedums, 2016. gada 30. jūnijs, *Jinan Meide Casting*/Padome, T-424/13, EU:T:2016:378, 57. punkts).

14 Pirmais pamats attiecās uz to, ka Savienības iestādes esot pārkāpušas prasītājas tiesības uz aizstāvību, kā arī Regulas Nr. 1225/2009 dažādas tiesību normas, ciktāl iestādes bija atteikušās tai izpaust informāciju, kurai ir nozīme, nosakot normālo vērtību. Pirmā pamata ietvaros prasītāja izvirza trīs iebildumus. Konkrētāk, ar pirmo no tiem prasītāja pārmet Savienības iestādēm, ka tās tai ir atteikušās sniegt piekļuvi normālās vērtības aprēķiniem pēc tam, kad tā saņēma analogās valsts ražotāja atļauju iepazīties ar datiem, uz kuriem šie aprēķini ir balstīti (spriedums, 2016. gada 30. jūnijs, *Jinan Meide Casting*/Padome, T-424/13, EU:T:2016:378, 57. punkts).

15 Otrais pamats galvenokārt attiecās uz acīmredzamām kļūdām tiesību piemērošanā un vērtējumā, ciktāl iestādes bija noraidījušas prasītājas iesniegtos pieteikumus par normālās vērtības korekciju attiecībā uz izejvielām un ražīgumu, un, pakārtoti, uz pamatojuma neesamību (spriedums, 2016. gada 30. jūnijs, *Jinan Meide Casting*/Padome, T-424/13, EU:T:2016:378, 57. punkts). Trešais pamats attiecās uz acīmredzamām kļūdām tiesību piemērošanā un vērtējumā, kā arī nediskriminācijas principa pārkāpumu, ciktāl preču bez atbilsmes normālās vērtības noteikšanai iestādes bija piemērojušas kļūdainu metodoloģiju (spriedums, 2016. gada 30. jūnijs, *Jinan Meide Casting*/Padome, T-424/13, EU:T:2016:378, 57. punkts). Ceturtais pamats attiecās uz būtisku procedūras noteikumu pārkāpumu, ciktāl Komisija secinājumus saistībā ar STEA bija paziņojusi novēloti (spriedums, 2016. gada 30. jūnijs, *Jinan Meide Casting*/Padome, T-424/13, EU:T:2016:378, 57. punkts). Piektais pamats attiecās uz kļūdām faktos un acīmredzamām kļūdām vērtējumā, kā arī uz Regulas Nr. 1225/2009 pārkāpumu, ciktāl Savienības ražošanas nozarei nodarītā kaitējuma noteikšana bija balstīta uz neprecīziem datiem attiecībā uz importa no Ķīnas, kas ir dempinga priekšmets, apmēru (spriedums, 2016. gada 30. jūnijs, *Jinan Meide Casting*/Padome, T-424/13, EU:T:2016:378, 57. punkts).

16 2016. gada 30. jūnija spriedumā *Jinan Meide Casting*/Padome (T-424/13, EU:T:2016:378) Vispārējā tiesa noraidīja ceturto pamatu (sprieduma 59.–89. punkts), kā arī pirmā pamata ietvaros izvirzīto otro un trešo iebildumu (sprieduma 108.–127. punkts).

17 Turpretī Vispārējā tiesa apmierināja pirmā pamata ietvaros izvirzīto pirmo iebildumu (spriedums, 2016. gada 30. jūnijs, *Jinan Meide Casting*/Padome, T-424/13, EU:T:2016:378, 128.–221. punkts). Vispārējā tiesa secināja, ka Īstenošanas regula Nr. 430/2013 ir jāatceļ un nav nepieciešams pārbaudīt sākotnējās prasības otro, trešo un piekto pamatu (spriedums, 2016. gada 30. jūnijs, *Jinan Meide Casting* /Padome, T-424/13, EU:T:2016:378, 221. punkts).

18 2016. gada 30. jūnija sprieduma *Jinan Meide Casting*/Padome (T-424/13, EU:T:2016:378) rezolutīvās daļas 1. punktā Vispārējā tiesa nosprieda:

"Atcelt Padomes 2013. gada 13. maija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 430/2013, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts Ķīnas Tautas Republikas un Taizemes izcelsmes kaļamā čuguna vītņotu cauruļu savienotājelementu importam, un izbeidz procedūru attiecībā uz Indonēziju, ciktāl tā attiecas uz *Jinan Meide Casting Co. Ltd*."

C. Tiesvedības priekšvēsture pēc 2016. gada 30. jūnija sprieduma Jinan Meide Casting/Padome (T-424/13)

19 2016. gada 28. oktobrī Komisija publicēja paziņojumu par 2016. gada 30. jūnija spriedumu (*Jinan Meide Casting*/Padome (T-424/13, EU:T:2016:378)) saistībā ar Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 430/2013 (OV 2016, C 398, 57. lpp.; turpmāk tekstā – "2016. gada 28. oktobra paziņojums").

20 2016. gada 28. oktobra paziņojuma trešajā apsvērumā Komisija norādīja, ka saskaņā ar LESD 266. pantu attiecīgā ražotāja eksportētāja lūgums par to normālās vērtības aprēķinu izpaušanu, kas veikti, pamatojoties uz konfidenciāliem datiem no analogās valsts ražotāja, ir atkārtoti jāpārbauda, ņemot vērā šim ražotājam eksportētājam raksturīgos konkrētos apstākļus.

21 2016. gada 28. oktobra paziņojuma ceturtajā apsvērumā Komisija norādīja, ka Īstenošanas regulas Nr. 430/2013 atcelšana attiecas uz vienu administratīvās procedūras posmu, šajā gadījumā uz informācijas paziņošanu ražotājam eksportētājam. Turklāt tā uzskatīja, ka, lai izpildītu 2016. gada 30. jūnija spriedumu *Jinan Meide Casting*/Padome (T-424/13, EU:T:2016:378), tai ir iespēja labot procedūras aspektus, kuru dēļ regula tika atcelta, un atstāt negrozītas tās daļas, uz ko spriedums neattiecas, un ka Īstenošanas regulā Nr. 430/2013 izdarītie konstatējumi, kurus noteiktajā termiņā neapstrīdēja vai kurus apstrīdēja, bet ar Vispārējās tiesas spriedumu nenoraidīja, vai kurus Vispārējā tiesa neizskatīja un kuri tādējādi neizraisīja Īstenošanas regulas Nr. 430/2013 atcelšanu, paliek spēkā.

22 2016. gada 28. oktobra paziņojuma piektajā un sestajā apsvērumā Komisija norādīja, ka, ņemot vērā visu iepriekšminēto, tā atsāk antidempinga izmeklēšanu attiecībā uz Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes kaļamo savienotājelementu importu, kuras rezultātā tika pieņemta Īstenošanas regula Nr. 430/2013, ciktāl tā attiecas uz attiecīgo ražotāju eksportētāju, un atsāk to tajā posmā, kurā izdarīts pārkāpums, publicējot šo paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un ka šī atsākšana attiecas tikai uz Vispārējās tiesas sprieduma izpildi un tikai attiecībā uz prasītāju.

23 Komisija paziņoja prasītājai vairākas dempinga starpības aprēķinu secīgas versijas, kā arī dažādus dokumentus saistībā ar šiem aprēķiniem un analogās valsts ražotāja sniegos datus (2016. gada 23. decembra, 2017. gada 31. janvāra, 14. februāra un 12. aprīļa vēstules un 2017. gada 21. aprīļa un 29. maija elektroniskā pasta vēstules).

24 Prasītāja iesniedza savus apsvērumus ar 2017. gada 19. janvāra un 2. maija vēstulēm.

25 2017. gada 8. martā Komisija rīkoja prasītājas un divu attiecīgās preces importētāju uzklausīšanu un 2017. gada 15. martā un 25. aprīlī – vēl divas prasītājas uzklausīšanas.

26 2017. gada 28. jūnijā Komisija pieņēma Īstenošanas regulu (ES) 2017/1146, ar ko atkārtoti nosaka galīgo antidempinga maksājumu, kurš noteikts Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes kaļamā čuguna vītņotu cauruļu savienotājelementu importam, ko ražojis uzņēmums *Jinan Meide Castings Co., Ltd.* (OV 2017, L 166, 23. lpp.; turpmāk tekstā – "apstrīdētā regula").

27 Apstrīdētās regulas 4.–6. apsvērumā Komisija pamatoja 2016. gada 30. jūnija sprieduma *Jinan Meide Casting*/Padome (T-424/13, EU:T:2016:378) izpildes kārtību, izmantojot formulējumus, kas ir līdzīgi 2016. gada 28. oktobra paziņojuma ceturtā līdz sestā apsvēruma formulējumiem (skat. iepriekš 20.– 22. punktu).

28 Apstrīdētās regulas 1. pantā ir noteikts:

"Ar šo tiek noteikts galīgais antidempinga maksājums par Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes tādu kaļamā čuguna vītņotu cauruļu savienotājelementu (izņemot kompresijas savienotājelementu galveno sastāvdaļu, kurām izmanto ISO DIN 13 metriskās vītnes, un kaļamas dzelzs vītņotu cirkulāro savienojumu kārbu bez vāka) importu, kurus patlaban klasificē ar KN kodu ex 7307 19 10 (*Taric* kods 7307191010) un kurus ražojis uzņēmums *Jinan Meide* (*Taric* papildu kods B336)."

29 Apstrīdētās regulas 2. pantā ir noteikts:

"Galīgā antidempinga maksājuma likme, kas piemērojama neto cenai ar piegādi līdz Savienības robežai pirms maksājuma samaksas, ir 39,2 %."

II. Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

30 Ar prasības pieteikumu, kas kancelejā iesniegts 2017. gada 25. septembrī, prasītāja cēla šo prasību.

31 2017. gada 22. decembrī Komisija iesniedza iebildumu rakstu.

32 Replikas raksts un atbildes raksts uz repliku tika iesniegti attiecīgi 2018. gada 20. februārī un 3. aprīlī.

33 Ar 2018. gada 4. aprīļa vēstuli lietas dalībnieki tika informēti par tiesvedības rakstveida daļas pabeigšanu un par viņu iespēju lūgt noturēt tiesas sēdi saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 106. panta paredzētajiem nosacījumiem. Ar 2018. gada 6. aprīļa vēstuli prasītāja lūdza sarīkot tiesas sēdi.

34 2019. gada 1. februārī, veicot procesa organizatorisko pasākumu, Vispārējā tiesa lietas dalībniekiem uzdeva dažus jautājumus, uz kuriem lūdza atbildēt rakstveidā, kā arī aicināja tos iesniegt dažus dokumentus. Lietas dalībnieki atbildēja Vispārējai tiesai ar 2019. gada 22. februāra procesuālajiem dokumentiem.

35 2019. gada 1. martā, veicot jaunu procesa organizatorisko pasākumu, Vispārējā tiesa aicināja Komisiju iesniegt papildus dokumentu. Komisija uz šo aicinājumu atbildēja ar 2019. gada 5. marta procesuālo dokumentu.

36 Tiesas sēde mutvārdu paskaidrojumu uzklausīšanai notika 2019. gada 7. martā. Tiesas sēdē prasītāja apstiprināja, kā tā jau bija norādījusi rakstveida atbildē uz Vispārējas tiesas jautājumu, ka tā atsakās uzturēt prasības pieteikumā izvirzīto piekto prasības pamatu.

37 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt apstrīdēto regulu;

– piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

38 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt prasību;

– piespriest prasītajai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

III. Juridiskais pamatojums

39 Kā jau tika norādīts šī sprieduma 36. punktā, prasītāja atsakās uzturēt prasības pieteikuma piekto prasības pamatu. Tātad šī prasība ietver tikai četrus prasības pamatus. Ar pirmo prasības pamatu tiek apgalvots Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta pārkāpums, jo Komisija esot pieļāvusi kļūdas normālās vērtības noteikšanā. Ar otro prasības pamatu tiek apgalvots šīs regulas 2. panta 10. punkta (tagad Regulas 2016/1036 2. panta 10. punkts) un Līguma par 1994. gada Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību (VVTT) VI panta īstenošanu (OV 1994, L 336, 103. lpp.; turpmāk tekstā – "Antidempinga līgums"), kas ir ietverts 1.A pielikumā Līgumam par Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) izveidošanu (OV 1994, L 336, 3. lpp.), 2.4. panta pārkāpums, jo Komisija esot kļūdaini noraidījusi prasītājas lūgumus veikt noteiktas korekcijas. Ar trešo prasības pamatu tiek apgalvots minētās regulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta, 10. punkta *ab initio* un a) apakšpunkta un 11. punkta (tagad Regulas 2016/1036 2. panta 10. punkts *ab initio* un a) apakšpunkts un 11. punkts) pārkāpums, Komisijai nosakot dempinga starpību preces veidiem bez atbilsmes. Ar ceturto prasības pamatu tiek apgalvots, pirmkārt, ka ir pārkāpts attiecīgās regulas 3. panta 1.–3. punkts (tagad Regulas 2016/1036 3. panta 1.–3. punkts), jo Komisija esot izmantojusi neprecīzus datus par importu, un, otrkārt, ka esot pārkāpts minētās regulas 3. pants un 9. panta 4. punkts un 5. punkts (tagad Regulas 2016/1036 9. panta 4. punkts), kā arī neesot pamatojuma, jo Komisija apstrīdētajā regulā neesot tieši norādījusi secinājumus attiecībā uz kaitējumu un cēloņsakarību.

40 Vispirms ir jānorāda, ka apstrīdētās regulas 19. apsvērumā Komisija norādīja, ka antidempinga procedūras atsākšanai piemērojamais tiesību akts bija Regula Nr. 1225/2009, kas bija materiālo tiesību akts Vispārējās tiesas atceltās regulas pieņemšanas brīdī. Tā piebilda, ka katrā ziņā Regula 2016/1036, ar kuru no 2016. gada 19. jūlija tika atcelta un aizstāta Regula Nr. 1225/2009, bija pēdējās minētās kodifikācija ar vēlākiem grozījumiem. Prasības pieteikumā prasītāja norādīja, ka piekrīt šiem secinājumiem ar nosacījumu, ka apstrīdētajā regulā izmantotais jēdziens "pamatregula" būtu jāinterpretē kā norāde uz Regulu Nr. 1225/2009.

41 Šajā ziņā, saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, lai gan tiesību normai, kas veido akta juridisko pamatu, un piemērojamiem procesuāliem noteikumiem ir jābūt spēkā esošiem šī akta pieņemšanas datumā, principu, kas regulē likuma piemērošanu laikā, ievērošana, kā arī prasības saistībā ar tiesiskās noteiktības un tiesiskās paļāvības aizsardzības principiem nozīmē, ka ir jāpiemēro attiecīgo faktisko apstākļu laikā spēkā esošās materiālo tiesību normas, pat ja šīs normas vairs nav spēkā datumā, kad Savienības iestāde pieņem tiesību aktu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 14. jūnijs, Komisija/ *McBride* u.c., C-361/14 P, EU:C:2016:434, 40. punkts un tajā minētā judikatūra).

42 No minētā izriet, ka, lai gan apstrīdēto regulu ir bijis jāpieņem uz Regulas 2016/1036 pamata un saskaņā ar procesuālajiem noteikumiem, kas noteikti šajā regulā, materiālo tiesību normas, atbilstoši kurām ir jāspriež par apstrīdētās regulas tiesiskumu, ir tās, kas bija piemērojamas faktiskajiem apstākļiem, kuri ir pamatā antidempinga izmeklēšanai, proti, Regulā Nr. 1225/2009 paredzētie noteikumi. Ciktāl prasības pieteikumā izklāstītie pamati skar tikai šo materiālo tiesību normu piemērošanu, šī sprieduma 44. un nākamajos punktos turpmāk norādīto prasības pamatu pārbaudes ietvaros tādējādi ir jāatsaucas tikai uz Regulu Nr. 1225/2009 (turpmāk tekstā – "pamatregula").

43 Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu vispirms aplūkot trešo pamatu.

A. Par trešo pamatu attiecībā uz pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta, 10. punkta ab initio un a) apakšpunkta un 11. punkta pārkāpumu saistībā ar Komisijas pieļautajām kļūdām attiecībā uz normālās vērtības noteikšanu preces veidiem bez atbilsmes

44 Trešais prasības pamats sastāv no divām daļām, no kurām pirmā attiecas uz to, ka Komisija esot izmantojusi nepamatotu metodoloģiju normālās vērtības noteikšanai preces veidiem bez atbilsmes (turpmāk tekstā – "strīdīgā metode"), un otrā daļa attiecas uz to, ka šī metode neatspoguļo veiktā dempinga reālo apjomu, kas ir pretrunā pamatregulas 2. panta 11. punktam.

1. Ievada apsvērumi

45 Ievadam, pirmkārt, ir jāatgādina, ka saskaņā ar pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu, ja eksportētājvalsts ir valsts, kurā nav tirgus ekonomikas, pastāv divas metodes normālās vērtības noteikšanai.

46 Kā Tiesa jau norādīja, no pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta tiesību normas teksta un struktūras izriet, ka galvenā metode, lai šajā situācijā noteiktu normālo vērtību, ir metode attiecībā uz "cenu vai salikto vērtību kādā trešā valstī ar tirgus ekonomiku" vai "cenu, importējot preces no šīs trešās valsts uz citām valstīm, ietverot [Savienību]". Ja tas nav iespējams, ir definēta normālās vērtības noteikšanas pakārtota metode, atbilstoši kurai šo normālo vērtību nosaka, "izmantojot jebkuru citu [saprātīgu pamatu], ietverot cenu, kas [Savienībā] ir faktiski samaksāta vai maksājama par līdzīgu preci un ko nepieciešamības gadījumā attiecīgi koriģē, ietverot [saprātīgu] peļņas procentu" (spriedums, 2012. gada 22. marts, *GLS*, C-338/10, EU:C:2012:158, 24. punkts).

47 Tiesas ieskatā, šajā tiesību normā noteiktās prioritātes, kas piešķirta galvenajai metodei, mērķis ir, lai tiktu veikta saprātīga normālās vērtības noteikšana eksportētājvalstī, izvēloties trešo valsti, kurā līdzīgas preces cena veidojas cik vien iespējams salīdzināmos apstākļos ar apstākļiem eksportētājvalstī, ja vien tā ir valsts ar tirgus ekonomiku. No iepriekš minētā izriet, ka šo galveno metodi neizmanto tikai tad, ja to nav iespējams piemērot (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 22. marts, *GLS*, C-338/10, EU:C:2012:158, 25. un 26. punkts).

48 Otrkārt, gan no pamatregulas 2. panta 10. punkta formulējuma, gan no tā struktūras izriet, ka eksporta cenas vai normālās vērtības korekciju var veikt vienīgi tādēļ, lai ņemtu vērā atšķirības faktoros, kuri ietekmē cenas un attiecīgi to salīdzināmību. Citiem vārdiem sakot, tas nozīmē, ka korekcijas mērķis ir atjaunot simetriju starp preces normālo vērtību un eksporta cenu, un tādējādi, ja korekcija nav veikta pareizi, tas *a contrario* nozīmē, ka ir radīta asimetrija starp normālo vērtību un eksporta cenu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 16. decembris, *Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials*/Padome, T-423/09, EU:T:2011:764, 42. punkts un tajā minētā judikatūra).

49 Konkrēti, pamatregulas 2. panta 10. punkta a) apakšpunktā ir paredzēts, ka korekciju izdara, ņemot vērā attiecīgās preces fizisko īpašību atšķirības, un ka korekcijas pakāpe atbilst konkrētās atšķirības tirgus vērtības saprātīgam novērtējumam. Turpretī šajā tiesību normā nav precizēts, kā ir jārīkojas, lai nonāktu pie šāda saprātīgā novērtējuma. Turklāt ir jānorāda, ka šajā tiesību normā nav prasīts, ka, lai nodrošinātu simetriju starp līdzīgas preces normālo vērtību un attiecīgās preces eksporta cenu, šādi novērtētās korekcijas summai ir precīzi jāatspoguļo šāda vērtība tirgū, bet tikai tas, ka tai ir jābūt balstītai uz saprātīgu novērtējumu.

50 Kā izriet no judikatūras, ievērojot ierobežojumus, kas noteikti, pirmkārt, pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktā un, otrkārt, šīs regulas 2. panta 10. punktā, Komisijai piemīt plaša rīcības brīvība gan attiecībā uz preces normālās vērtības novērtējumu, gan attiecībā uz to faktu novērtējumu,

kas pamato normālās vērtības salīdzinājuma ar patieso eksporta cenu taisnīgo raksturu, un neskaidrie saprātīgās noteikšanas un taisnīguma jēdzieni, kas Komisijai ir jāpiemēro saistībā ar šīm tiesību normām, ir jākonkretizē katrā atsevišķā gadījumā saskaņā ar attiecīgo ekonomisko kontekstu (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1987. gada 7. maijs, *NTN Toyo Bearing* u.c./Padome, 240/84, EU:C:1987:202, 19. punkts, un 2011. gada 16. decembris, *Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials*/Padome, T-423/09, EU:T:2011:764, 40. un 41. punkts un tajos minētā judikatūra).

51 Tomēr, lai veiktu šos novērtējumus, Komisijai ir jārūpējas par to, lai tā balstītos uz vērtībām un parametriem, kurus var pārbaudīt kā parastos rezultātus, ko rada spēki, kuri darbojas tirgū, un, jo īpaši, reāla konkurence (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumu, 2015. gada 10. septembris, *Fliesen-Zentrum Deutschland*, C-687/13, EU:C:2015:573, 66.–68. punkts).

52 Turklāt izmantotajām metodēm ir jāatbilst dempinga starpības aprēķina galīgajam mērķim, kas, kā izriet no pamatregulas 2. panta 11. punkta, ir atspoguļot veiktā dempinga faktiskos apmērus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 5. aprīlis, *Changshu City Standard Parts Factory* un *Ningbo Jinding Fastener*/Padome, C-376/15 P un C-377/15 P, EU:C:2017:269, 54. punkts).

53 Savienības tiesai ir jāpārbauda, vai, izvēloties normālās vērtības noteikšanas metodes, lai nodrošinātu taisnīgu normālās vērtības un eksporta cenu salīdzinājumu, Komisija ir ņēmusi vērā būtiskus elementus, lai noteiktu šo izvēļu piemērotību, un vai visi lietas materiāli ir pārbaudīti ar pienācīgu rūpību (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumu, 2012. gada 22. marts, *GLS*, C-338/10, EU:C:2012:158, 22. punkts).

2. Par pirmo daļu, kas attiecas uz to, ka Komisija ir pieņēmusi nepamatotu metodi normālās vērtības noteikšanai preces veidiem bez atbilsmes

54 Prasītāja apgalvo, ka strīdīgā metode ir balstīta uz kļūdainu pieņēmumu, ka fizisko atšķirību tirgus vērtība ir atspoguļota eksporta cenās, turpretī saskaņā ar pašas Komisijas konstatējumiem šīs eksporta cenas vismaz daļēji atspoguļo dempingu. Turklāt tā apgalvo, ka šī metode ir balstīta uz kļūdainu pieņēmumu, ka eksporta cenas preces veidiem bez atbilsmes atspoguļo dempinga līmeni, kas ir līdzvērtīgs tam, kas konstatēts tiem preces veidiem, kuriem bija tieši salīdzināmi preces veidi (turpmāk tekstā – "tieši salīdzināmi preces veidi"). Šis pieņēmums ir nepamatots un nepārbaudāms. Tādējādi Komisija esot pārkāpusi pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu un 10. punktu *ab initio* un a) apakšpunktu. Turklāt tiesas sēdē prasītāja uzsvēra, ka pastāv daudzas alternatīvās metodes, kuras Komisija esot varējusi izmantot piemēroto noteikumu ietvaros.

55 Komisija savukārt norāda, ka vidējā normālā vērtība tika koriģēta ar fizisko atšķirību tirgus vērtību saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punkta a) apakšpunktu. Tā apgalvo, ka, ņemot vērā Starptautiskās vērtēšanas standartu padomes (*International Valuation Standard Council*, *IVSC*) tirgus vērtības definīciju, ir jāuzskata, ka tirgus vērtība ir atspoguļota eksporta cenā. Faktiski, pēc tās domām, ir jāprezumē, ka pirmais neatkarīgais klients maksā tirgus vērtību un ka eksporta cena ir cena, kas maksāta Savienības tirgū. Turklāt Komisija apgalvo, ka tās metode ir ļāvusi mazināt augstās dempinga starpības preces veidu radīto ietekmi un ka rezultātā kopējā dempinga starpība tika samazināta par labu prasītājai. Rakstveida atbilžu ietvaros uz Vispārējās tiesas uzdotajiem jautājumiem un tiesas sēdē Komisija uzstāja, ka strīdīgā metode tika piemērota pēc prasītājas lūgumiem un ņemot vērā to, ka nebija iespējams turpināt katra preces veida fizisko īpašību atšķirību individuālu noteikšanu. Tā būtībā apgalvo, ka šīs metodes likumība ir jāpārbauda, ņemot vērā pamatregulas 2. panta 10. punkta tiesību normas, nevis ņemot vērā tās 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta vai tās 2. panta 11. punkta tiesību normas, kas attiecas uz atšķirīgiem dempinga starpības noteikšanas posmiem.

56 Pirms prasītājas argumentu izskatīšanas ir nepieciešams pārskatīt strīdīgas metodes saturu, kā arī prasītājas eksporta apjoma proporciju, kurai tika piemērota šī metode.

57 Kā tas izriet no pagaidu regulas 68. apsvēruma, Komisija sākumā bija aprēķinājusi prasītājas dempinga starpību, balstoties uz salīdzinājumu starp analogajai valstij noteikto katra līdzīga tieši salīdzināma preces veida vidējo svērto normālo vērtību un atbilstoša attiecīgā preces veida vidējo svērto eksporta cenu. Tā rezultātā šajā aprēķinā netika iekļautas transakcijas, kas izriet no preces veidiem bez atbilsmes. Pēc tam tā piekrita prasītājas lūgumam ņemt vērā šos darījumus, aprēķinot dempinga starpību, kas saskaņā ar neapstrīdētajām norādēm prasības pieteikumā atspoguļo 44 % no kopējā eksporta apjoma uz Savienību. Īstenošanas regulas Nr. 430/2013 18. apsvērumā ir precizēts, ka šiem tieši nesalīdzināmiem preces veidiem normālā vērtība tika noteikta, pamatojoties uz aritmētisko vidējo normālo vērtību tieši salīdzināmiem preces veidiem un koriģējot to, ievērojot tirgus vērtību fizisko īpašību atšķirības saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punkta a) apakšpunktu.

58 Kā izklāstīts Komisijas 2016. gada 23. decembra informatīvā dokumenta "*Jinan Meide Casting Co., Ltd* "*JMCC*" dempinga starpības aprēķins" (turpmāk tekstā – "2016. gada 23. decembra dokuments") pielikuma 2.2.3. punktā, Komisija šo metodi īstenoja šādi.

59 Komisija noteica, ka visu tieši salīdzināmo preces veidu lineārā vidējā eksporta cena bija 16 Ķīnas juaņu (CNY)/kg (aptuveni 2,12 EUR/kg). Atbilstošu līdzīgu preces veidu normālās vērtības lineārā vidējā vērtība tika noteikta 20,91 CNY/kg (aptuveni 2,77 EUR/kg). Pēc tam, lai noteiktu korekciju attiecībā uz fiziskām atšķirībām starp tieši salīdzināmiem preces veidiem un preces veidiem bez atbilsmes, Komisija aprēķināja proporciju starp katra preces veida bez atbilsmes vidējām eksporta pārdošanas cenām un tieši salīdzināmu preces veidu eksporta cenas lineāro vidējo vērtību. Pēc tam tā piemēroja šīs proporcijas procentu veidā normālās vērtības lineārai vidējai vērtībai un tādējādi ieguva katra preces veida bez atbilsmes normālo vērtību, kas koriģēta, ņemot vērā fiziskās atšķirības.

60 Piemēram, preces veida bez atbilsmes vidējā vienības eksporta cena ar produkta kontroles numuru 0002FF00BN bija 11,83 CNY/kg (aptuveni 1,57 EUR/kg), kas atbilst 73,92 % no tieši salīdzināmu preces veidu eksporta cenas lineārās vidējās vērtības. Komisija šo koeficientu 73,92 % apmērā piemēroja minēto preces veidu normālās vērtības lineārai vidējai vērtībai un tādējādi ieguva attiecīgā preces veida bez atbilsmes normālo vērtību, kas koriģēta, ņemot vērā fiziskās atšķirības, proti, CNY 15,46/kg (apmēram 2,05 EUR/kg).

61 Prasītāja apstrīdēja šīs metodes pamatotību administratīvajā procedūrā pirms Īstenošanas regulas Nr. 430/2013 pieņemšanas, kā arī Vispārējā tiesā tās sākotnējās prasībās trešā prasības pamata ietvaros (spriedums, 2016. gada 30. jūnijs, *Jinan Meide Casting*/Padome, T-424/13, EU:T:2016:378, 57. un 123. punkts). Tomēr, kā atgādināts iepriekš 17. punktā, Vispārējā tiesa apmierināja prasības pirmā pamata pirmo iebildumu par Komisijas atteikumu izpaust normālās vērtības aprēķinus, nepārbaudot otro, trešo un piekto pamatu. Lai gan procesa atsākšanas ietvaros prasītāja atkārtoja savus apsvērumus, Komisija atkārtoti neizskatīja šo jautājumu, no kā izriet, ka tā pārrēķināja prasītājas dempinga starpību, atkal piemērojot strīdīgo metodi.

62 Tomēr jāatzīmē, kā var secināt no 2016. gada 23. decembra dokumenta 2.2.3. punkta un kā puses to ir apstiprinājušas rakstveida atbildē uz Vispārējās tiesas jautājumu, ka, lai aprēķinātu normālo vērtību un dempinga starpību, Komisija papildus tieši salīdzināmiem preču veidiem un preču veidiem bez atbilsmes identificēja trešo preces veidu kategoriju, proti, "gandrīz atbilstīgie" preces veidi.

63 Šajā ziņā attiecībā uz "gandrīz atbilstīgo" preces veidu kategoriju no 2016. gada 23. decembra dokumenta 2.2.3. punkta norādēm izriet, ka tā satur prasītājas pārdotās preces veidus, kuri atšķiras no tiem, kas ir tieši salīdzināmi, tikai ar to, ka to virsma nav galvanizēta. Šajā kategorijā ietilpstošo preces veidu normālā vērtība tika koriģēta, pamatojoties uz atbilstošā līdzīgā galvanizētā preces veida normālo vērtību. Attiecībā uz preces veidu ar melno virsmu (B) normālā vērtība tika noteikta 80 % apmērā no attiecīgā galvanizētā līdzīgā preces veida normālās vērtības. Attiecībā uz citām virsmām (A, E un M) kopumā tika izmantota līdzīga galvanizētā preces veida tā pati normālā vērtība.

64 Atbilstoši lietas dalībnieku norādēm rakstveida atbildēs uz Vispārējās tiesas jautājumiem 1528 preces veidu, ko pārdod eksportam, sadalījums starp šī spriedumā 62. punktā minētajām trim kategorijām ir šāds.

65 Pirmkārt, 202 preces veidi, kas atspoguļo 55 % no prasītājas kopējā eksporta apjoma, tika uzskatīti par tieši salīdzināmajiem preces veidiem. Tādēļ attiecībā uz šiem preces veidiem dempinga starpību noteica, aprēķinot normālo vērtību saskaņā ar Īstenošanas regulas Nr. 430/2013 17. un 19. apsvēruma norādēm, pamatojoties uz analogas valsts ražotāja iekšējiem pārdošanas rādītājiem normālo tirdzniecības darījumu ietvaros vai pamatojoties uz salikto vērtību. Otrkārt, 343 preces veidi, kas atspoguļo 17 % no minētā kopējā apjoma, tika uzskatīti par "gandrīz atbilstīgiem" preču veidiem, kuriem dempinga starpību noteica, koriģējot normālo vērtību, pamatojoties uz šī sprieduma 63. punktā aprakstīto metodiku. Treškārt, pārējie preces veidi, proti, 983 preces veidi, kas atspoguļo 28 % no tā paša kopējā apjoma, tika uzskatīti par tādiem, kas ietilpst preces veidu bez atbilsmes kategorijā, attiecībā uz kuriem normālo vērtību aprēķināja un koriģēja saskaņā ar strīdīgo metodi.

66 No iepriekš minētā izriet, ka strīdīgā metode tika piemērota, nosakot dempinga starpību daļai no prasītājas eksporta, kas ir viena ceturtdaļa līdz viena trešdaļa no tā kopējā apjoma, t.i., ievērojama daļa no minētā apjoma. Tāpēc šīs metodes izmantošana varēja būtiski ietekmēt dempinga starpības aprēķināšanu visiem prasītājas eksporta darījumiem.

67 Vispirms ir jāpārbauda prasītājas arguments par to, ka strīdīgā metode esot balstīta uz pieņēmumu, proti, ka prasītājas eksporta cenas atspoguļo fizisko īpašību atšķirību tirgus vērtību, kas būtu pretrunā Komisijas secinājumam par to, ka tās eksporta cenas vismaz daļēji ir dempinga cenas.

68 Jāatzīmē, ka, ņemot vērā šī sprieduma 57.–59. punktā iekļautās norādes, attiecīgo metodi var raksturot kā divu posmu apvienošanu, proti, pirmkārt, normālās vērtības noteikšanu saskaņā ar pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktā paredzēto galveno metodi (skat. šī sprieduma 46. un 47. punktu) un, otrkārt, korekciju piemērošanu attiecībā uz fiziskajām atšķirībām saskaņā ar šīs pašas regulas 2. panta 10. punkta a) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem. Kopumā, kā tas arī izriet no Komisijas norādēm, tā uzskatīja, ka atšķirības starp prasītājas piemērotajām eksporta cenām attiecībā uz preces veidiem bez atbilsmes un tām pašām cenām attiecībā uz tieši salīdzināmiem preces veidiem veido fizisko atšķirību vērtības pamatotu novērtējumu starp šiem preces veidiem normālās vērtības koriģēšanai.

69 Prasītāja neapstrīd šīs metodes pirmā posma tiesiskumu kā tādu, proti, atsauci uz līdzīgas preces vienības vidējo cenu Indijas tirgū normālās vērtības noteikšanai, bet tikai otrā posma tiesiskumu, proti, proporcijas starp katra preces veida bez atbilsmes cenu un tieši salīdzināmo preces veidu vienības vidējo eksporta cenu normālās vērtības korekcijas summas noteikšanai.

70 Ir jākonstatē, ka prasītājas arguments ir balstīts uz pareizu pieņēmumu. Proti, cena, ko var ietekmēt dempings, nevar veidot fizisko īpašību atšķirību tirgus vērtības pamatotā novērtējuma pamatu pamatregulas 2. panta 10. punkta a) apakšpunkta izpratnē, ciktāl šī cena varētu nebūt normālos apstākļos tirgū darbojošos spēku rezultāts.

71 Tāpēc šķiet paradoksāli, ka Komisija veica līdzīgās preces veida normālās vērtības korekciju, izmantojot potenciāli ar dempingu ietekmētu vērtību, lai gan tā vēlas noteikt minēto normālo vērtību uz tās vērtības pamata trešajā valstī tirgus ekonomikas situācijā ar mērķi noteikt cenu apstākļos, kas būtu cik vien iespējams salīdzināmi ar eksporta valsts apstākļiem.

72 Proti, Komisija pēc definīcijas nevar prezumēt, ka tāda vērtība, kuru potenciāli ietekmē dempings, ir tikusi veidota tirgus ekonomikas apstākļos. Tātad šajā procesa posmā Komisija nevar izslēgt to, ka šī vērtība varētu būt mākslīgi pazemināta vērtējuma rezultāts, kas rada zemāku summu nekā tā, atbilstoši kurai šī vērtība būtu noteikta, ja tā izrietētu tikai no spēkiem, kas brīvi darbojas tirgū.

73 Turklāt ir jākonstatē, ka normālas vērtības, kuras atbilst summai, kas noteikta, pamatojoties uz eksporta cenām, attiecībā uz kurām Komisija tieši tiecas izvērtēt nepietiekamu novērtējumu dempinga fakta dēļ, korekcijas izmantošana taisnīgas salīdzināšanas nolūkā neatspoguļo konsekventu pieeju.

74 Šajā ziņā ir jānorāda, ka, lai varētu saprātīgi un objektīvi noteikt dempinga starpību, attiecīga preces veida normālās vērtības aprēķinam principā jābūt pamatotam uz datiem, kas nav atkarīgi no eksporta cenām, kuru vērtības pazemināšanu Komisija arī tieši tiecas novērtēt, nosakot minēto normālo vērtību.

75 Proti, normālā vērtība ir uzskatāma par atsauces vērtību, ko salīdzina ar eksporta cenu, kuru iespējami ietekmējis dempings. Šis salīdzinājums ir izkropļots, ja šādas atsauces vērtības aprēķinā tiek iekļauts salīdzināmas eksporta cenas elements.

76 Jāatzīst, ka Komisijai šajā gadījumā bija tiesības veikt normālās vērtības korekciju, jo šī vērtība tika noteikta, pamatojoties uz Indijas tirgū tieši salīdzināmas preces veidu vidējo vienības vērtību. Kā Komisija ir norādījusi rakstveida atbildē uz Vispārējās tiesas jautājumu, šīs vidējās vienības vērtības vienāda piemērošana visu preces veidu bez atbilsmes normālās vērtības noteikšanai šajā gadījumā nebija atbilstoša, jo tā konstatēja, ka dažādu preces veidu bez atbilsmes vidējās eksporta cenas svārstības bija ievērojamas, sākot no mazāk nekā 10 CNY/kg (aptuveni 1,32 EUR/kg) līdz vairāk nekā 100 CNY/kg (aptuveni 13,2 EUR/kg). Tādējādi korekcijas neesamības gadījumā šāda vidējās vienības vērtības vienāda piemērošana nebūtu nodrošinājusi salīdzināmību starp normālo vērtību un katra preces veida bez atbilsmes eksporta cenu.

77 Tomēr Komisija nav pierādījusi, ka ar preces veidu bez atbilsmes eksporta cenas veidojoša elementa izmantošanu normālās vērtības koriģēšanai, ar kuru šīs cenas tiek salīdzinātas, varēja atjaunot simetriju starp minētajām cenām un minēto normālo vērtību saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punkta mērķi. Jo īpaši nebija nekādu norāžu par to, ka katra preces veida bez atbilsmes eksporta cenas proporcija ar tieši salīdzināmo preces veidu vidējo vienības eksporta cenu pareizi atspoguļoja fizisko atšķirību vērtību starp šīs kategorijas preces veidu un attiecīgo preces veidu bez atbilsmes.

78 Tiesa, nevar izslēgt, ka atsevišķos gadījumos starpība starp dažu specifisku preces veidu bez atbilsmes eksporta cenām un tieši salīdzināmu preces veidu eksporta cenām atbilst attiecīgo preces veidu bez atbilsmes fizisko īpašību tirgus vērtībai. Turklāt pamatregulas 2. panta 10. punkta a) apakšpunktā nav prasīts, lai korekcija pilnībā atspoguļotu šo vērtību, bet tikai, lai tā būtu balstīta uz saprātīgu novērtējumu.

79 Tomēr šajā gadījumā strīdīgā metode ir balstīta uz pieņēmumu, ka šī cenu atšķirība atbilst visu preces veidu bez atbilsmes fizisko atšķirību tirgus vērtībai.

80 Kā prasītāja ir norādījusi, Komisijai to neapstrīdot, šis pieņēmums noteikti nozīmē, ka ir jāpieņem, ka visu šo preces veidu eksportu ir ietekmējis dempings līmenī, kas atbilst tieši salīdzināmiem preces veidiem konstatētajam līmenim.

81 Proti, pieņēmums, ka cenu atšķirība starp abām attiecīgajām preces kategorijām atbilst fizisko īpašību atšķirību tirgus vērtībai nozīmē, ka tad, ja šādu fizisko īpašību atšķirību nebūtu, preces veidi bez atbilsmes tiktu pārdoti eksportam par tādu pašu cenu kā tieši salīdzināmie preces veidi.

82 Tādējādi šāds pieņēmums pēc definīcijas nozīmē, ka dempinga starpība, kas var ietekmēt šo divu preces veidu kategoriju cenas, ir vienādā līmenī. Pretējā gadījumā pastāvošās cenu atšķirības starp abām attiecīgās preces veidu kategorijām var vismaz daļēji izraisīt dempinga starpības atšķirības, un tāpēc tās ar pietiekamu ticamību nevar uzskatīt par tādām, kas atspoguļo tikai fizisko īpašību atšķirības.

83 Tomēr, kā prasītāja pamatoti apgalvo šīs daļas otrā argumenta ietvaros, pieņēmumu par līdzvērtīgām dempinga starpībām abām attiecīgās preces veidu kategorijām nevar uzskatīt nedz par samērīgu, nedz par pārbaudāmu.

84 Pirmkārt, šo pieņēmumu ir grūti saskaņot ar dempinga starpības aprēķināšanu pēc preces veida, kas, gluži pretēji, norāda, ka šī dempinga starpība var atšķirties atkarībā no aplūkojamā preces veida un ka ir nepieciešams veikt šo aprēķinu, lai pienācīgi atspoguļotu dempinga faktisko apjomu saskaņā ar pamatregulas 2. panta 11. punktu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 5. aprīlis, *Changshu City Standard Parts Factory* un *Ningbo Jinding Fastener*/Padome, C-376/15 P un C-377/15 P, EU:C:2017:269, 54. punkts).

85 Otrkārt, tabula ar detalizētiem aprēķiniem par prasītājas dempinga starpību katram preces veidam, kas pievienota dokumentam, kuru Komisija paziņoja prasītājai 2017. gada 29. maijā un nosūtīja Vispārējai tiesai procesa organizatoriskā pasākuma ietvaros (turpmāk tekstā – "2017. gada 29. maija tabula"), neļauj apstiprināt šo pieņēmumu.

86 Proti, šajā tabulā redzams, ka attiecībā uz tieši salīdzināmiem vai "gandrīz atbilstīgiem" preces veidiem pastāv īpaši liels dempinga starpību diapazons, kas sastāv no negatīvām vērtībām zem –50 % un pozitīvām vērtībām, kuras ir tuvu 500 %. Tomēr Komisija nav sniegusi nekādus pierādījumus, kas pamatotu pieņēmumu, ka attiecībā uz preces veidiem bez atbilsmes pastāvētu cita situācija.

87 Turklāt – kā to dara arī prasītāja – ir jānorāda, kā tas ir atspoguļots 2016. gada 23. decembra dokumenta 2.2.3. punktā minētajā strīdīgās metodes aprakstā (skat. šī sprieduma 59. punktu) un kā to apstiprina šīs metodes vienkāršots piemērs, kas ir ietverts prasības pieteikumā, ka šīs metodes piemērošanai principā būtu jārada vienāda vidējās dempinga starpības likme tieši salīdzināmiem preces veidiem un katram preces veidam bez atbilsmes.

88 Kā apgalvo prasītāja, ja pamatojas uz teorētisko pieņēmumu, pirmkārt, ka tieši salīdzināmo preces veidu vidējā normālā vērtība un vidējā eksporta cena ir attiecīgi 13 un 10 un, otrkārt, dotā preces veida bez atbilsmes eksporta cena ir 7, Komisijas metodes piemērošana izraisa to, ka proporcija starp šo cenu 7 un vidējo eksporta cenu 10, proti, 70 % likme, tiek piemērota vidējai normālajai vērtībai 13, lai iegūtu attiecīgā preces veida bez atbilsmes normālo vērtību pēc korekcijas, proti, 9,1. Kā norāda prasītāja, šis aprēķins vienkāršotā formā, kurš ietverts prasības pieteikumā un kuru Komisija nav apšaubījusi, rada dempinga starpību preces veidam bez atbilsmes, kas ir identiska vidējai dempinga starpībai tieši salīdzināmiem preces veidiem, proti, prasītājas izmantotajā fiktīvajā piemērā – 30 %.

89 Analoģisku rezultātu rada Komisijas 2016. gada 23. decembra dokumenta 2.2.3. punktā minētais piemērs, kas pamatojas uz faktiski izmantojamiem skaitļiem preču bez atbilsmes koriģētās normālās vērtības noteikšanai.

90 Proti, kā norādīts šī sprieduma 59. punktā, Komisija noteica attiecīgās preces vidējo vienības cenu eksportam 16 CNY par kilogramu un līdzīgas preces vidējo vienības cenu Indijas tirgū 20,91 CNY par kilogramu. Ja tieši salīdzināmo preces veidu vidējā dempinga starpība tiktu aprēķināta tikai, pamatojoties uz šo divu cenu salīdzinājumu, tā būtu 30,7 %.

91 Kā norāda Komisija, strīdīgās metodes piemērošana, lai noteiktu koriģēto normālo vērtību preces veidam bez atbilsmes ar preces kontroles numuru (*NCP*) 0002FF00BN, kura vidējā vienības eksporta cena bija 11,83 CNY, rada summu 15,46 CNY. Ir jākonstatē, ka šis aprēķins rada 30,7 % dempinga starpību attiecīgajam preces veidam bez atbilsmes, proti, tādu pašu likmi kā vidējā dempinga starpība, kas minēta šā sprieduma 90. punktā.

92 Ir taisnība, kā tas izriet no Komisijas rakstveida atbildes uz Vispārējās tiesas jautājumu, ka dempinga starpības aprēķins katram preces veidam un attiecīgajai precei kopumā ir sarežģītāks nekā minētie piemēri un ietver papildu darbības.

93 Proti, tā kā to norāda Komisija, lai iegūtu kopējo dempinga apjomu, starpība starp katra preces veida eksporta pārdošanas cenu un normālo vērtību tiek reizināta ar eksportēto daudzumu. Pēc tam šo dempinga summu attiecina uz kopējo eksporta apjomu, lai iegūtu dempinga starpību attiecībā uz

attiecīgās preces veidu, kas izteikta procentos no izmaksu, apdrošināšanas, kravas (*CAF*) cenas pie Savienības robežas un pirms nodokļa samaksas. Kā norādīts 2017. gada 29. maija tabulā, tās pašas darbības tiek veiktas attiecībā uz dempinga starpības noteikšanu visām attiecīgajām precēm pēc katra preces veida dempinga apjoma summēšanas.

94 Turklāt, kā prasītāja ir norādījusi prasības pieteikumā, praksē attiecībā uz doto preces veidu eksporta cena, ko izmanto taisnīgās salīdzināšanas ietvaros starp normālo vērtību un šo cenu, ir cena no rūpnīcas, turpretim eksporta cena, uz kuru attiecina dempinga summu, lai noteiktu šī preces veida dempinga starpību, ir *CAF* cena, proti, ieskaitot visus nogādāšanas līdz Savienības robežai izdevumus.

95 Tomēr 2017. gada 29. maija tabulā redzams, ka šīs atšķirības starp vienkāršotajiem prasītājas piemēriem un Komisijas piemēriem, un dempinga starpības aprēķiniem, ko pēdējā minētā īstenojusi praksē, būtiski nemainīja strīdīgās metodoloģijas rezultātu. Šajā tabulā redzams, ka preces 983 veidiem bez atbilsmes aprēķinātās dempinga starpības ir robežās no 24 % līdz 28 %. Tomēr šo dempinga starpību nelielā amplitūda nav salīdzināma ar to, kas konstatēta tieši salīdzināmo un "gandrīz atbilstīgo" preces veidu dempinga starpībai, kas, kā norādīts šī sprieduma 86. punktā, ir starp negatīvajām vērtībām zem –50 % un pozitīvām vērtībām tuvu 500 %.

96 No visa iepriekš minētā izriet, ka Komisija nav pierādījusi, ka tā ar strīdīgo metodi ir veikusi fizisko īpašību atšķirību starp preces veidiem bez atbilsmes un tieši salīdzināmiem preces veidiem tirgus vērtības saprātīgu novērtējumu. Līdz ar to tā nav pierādījusi, ka šīs metodes piemērošana rada taisnīgu normālās vērtības un eksporta cenu salīdzinājumu. Turklāt tā nav pierādījusi, ka tās veiktajai preces veidu bez atbilsmes normālās vērtības korekcijai tika saglabāta saprātīga šīs normālās vērtības noteikšana, proti, tāda, kas ir pamatota ar vērtībām un parametriem, kurus var uzskatīt par tādiem, kas ir parasts tirgū darbojošos spēku rezultāts. Kļūdainas strīdīgās metodes piemērošana tādējādi neatbilst nedz pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktam, nedz arī 2. panta 10. punkta *ab initio* un a) apakšpunktam.

97 Jāatzīst, ka kļūda, kas radusies apstrīdēta akta autora argumentācijā vai izmantotajā metodē, nav pietiekama, lai pamatotu šī akta atcelšanu, ja attiecīgās lietas konkrētos apstākļos šī kļūda nav varējusi izšķiroši ietekmēt rezultātu (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumus, 2008. gada 9. jūlijs, *Alitalia*/Komisija, T-301/01, EU:T:2008:262, 307. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2010. gada 15. decembris, *CEAHR*/Komisija, T-427/08, EU:T:2010:517, 161. punkts un tajā minētā judikatūra).

98 Tomēr ir jānorāda, ka šajā gadījumā tas tā nav.

99 Proti, pirmkārt, kā tas izriet no šī sprieduma 66. punkta, ņemot vērā prasītājas eksporta apjoma daļu, uz kuru attiecas strīdīgās metodes piemērošana, kas nav nenozīmīga, nevar izslēgt, ka tā ir būtiski ietekmējusi prasītājas dempinga starpības likmi, kas norādīta apstrīdētās regulas rezolutīvās daļas 1. punktā.

100 Otrkārt, fizisko atšķirību starp preces veidiem bez atbilsmes un tieši salīdzināmiem preces veidiem vērtības novērtējuma pamatotību un salīdzinājuma, kura pamatā ir uz šo novērtējumu balstītā korekcija, taisnīgumu nevar novērtēt, ņemot vērā to, vai pastāv piemērotākas alternatīvas metodes.

101 Proti, kā Tiesa konstatēja, lai gan no pamatregulas 2. panta 10. un 11. punkta interpretācijas, lasot tos kopsakarā, izriet, ka dempinga starpības aprēķinam ir jābūt balstītam uz taisnīgu salīdzināšanu, jēdziens "taisnīgāka salīdzināšana" nekur nav minēts šajās tiesību normās. Katrā ziņā, tā kā vienu metodi nevar uzskatīt par taisnīga salīdzinājuma nodrošināšanas līdzekli, nevar apgalvot, ka citas normālās vērtības aprēķina metodes piemērošana nebūtu nodrošinājusi "taisnīgāku salīdzināšanu" (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 5. aprīlis, *Changshu City Standard Parts Factory* un *Ningbo Jinding Fastener* /Padome, C-376/15 P un C-377/15 P, EU:C:2017:269, 71. punkts). Šie apsvērumi *mutatis mutandis* attiecas uz pamatregulas 2. panta 10. punkta a) apakšpunktā paredzēto saprātīgā novērtējuma jēdzienu.

102 Šajā lietā, Tiesas aicināta sniegt rakstveida atbildi uz tās uzdoto jautājumu un norādīt, vai tā bija paredzējusi citas metodes nekā strīdīgā metode attiecībā uz preces veidiem bez atbilsmes, Komisija norādīja, ka tā ir izvēlējusies šo pēdējo minēto pēc trīs iespēju izslēgšanas. Pirmkārt, ņemot vērā to, ka pieteikuma iesniedzēja eksportē ļoti daudz preces veidu (aptuveni 1500), jo īpaši preces veidu bez atbilsmes (gandrīz 1000), Komisija izslēdza normālās vērtības individuālu noteikšanu katram preces veidam bez atbilsmes. Otrkārt, to pašu apsvērumu dēļ Komisija arī uzskatīja par neiespējamu identificēt preces, kurām piemīt tuva līdzība. Treškārt, kā norādīts šā sprieduma 76. punktā, Komisija arī noraidīja iespēju piemērot vienādu normālo vērtību visiem preces veidiem bez atbilsmes šo preces dažādu veidu eksporta cenu būtisku svārstību dēļ.

103 Turklāt šīs pašas rakstiskās atbildes ietvaros un tiesas sēdē Komisija uzskatīja, ka nav piemēroti apsvērt iespēju atsaukties uz to preču veidu cenām, ko analogās valsts ražotājs izplatīja Indijas tirgū, bet pats neražoja. Tā apgalvoja, ka tai nav informācijas par šo preču veidu cenām, ka bija iespējams, ka šāda veida preces, kas importētas no Ķīnas, tika pārdotas par dempinga cenām, un ka to izmantošana šajā gadījumā būtībā rezultētos Ķīnas eksporta uz Savienību salīdzinājumā ar Ķīnas eksportu uz Indiju. Tiesas sēdē tā arī apgalvoja, ka pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunkts tai neļāva vienai daļai no attiecīgajiem preces veidiem piemērot šajās tiesību normās paredzēto galveno metodi normālās vērtības noteikšanai un otrai daļai – pakārtoto metodi. Tāpēc, pēc tās domām, nebija iespējams izmantot preces veidiem bez atbilsmes Savienības ražotāju cenas. Tā piebilda, ka gadījumā, ja tā būtu varējusi izmantot šīs cenas, katrā ziņā būtu bijis nepieciešams veikt korekcijas, ņemot vērā, ka prasītāja ir pārdevusi eksportam ļoti daudzus preču veidus.

104 Tomēr ir jānorāda, ka, pat ja Komisija pamatoti uzskatītu, ka visas šīs alternatīvās metodes vai nu nebūtu atbilstošas, vai tās nebūtu iespējams īstenot, vai tās ne vienmēr ļautu izvairīties no nepieciešamības veikt korekcijas, tādas kā atbilstoši strīdīgajai metodei piemērotās korekcijas, no šī sprieduma 96. punkta izriet, ka Komisija nav pierādījusi, ka attiecīgās metodes piemērošana ir ļāvusi panākt taisnīgu normālās vērtības un attiecīgo eksporta cenu salīdzinājumu un ka ar to ir saglabāts šīs normālās vērtības noteikšanas saprātīgs raksturs.

105 Jebkurā gadījumā Komisija nav pierādījusi citas alternatīvas metodes neesamību.

106 Šajā ziņā, pirmkārt, kā Tiesa precizēja, tādā gadījumā kā šajā lietā aplūkotais, kad analogas valsts ražotājs nedz ražo, nedz pārdod kādu noteiktu preces veidu, Savienības iestādes var pieņemt lēmumu vai nu izslēgt no "attiecīgās preces" definīcijas šo preces veidu, vai arī noteikt normālo vērtību minētajam veidam, kā rezultātā, aprēķinot dempinga starpību, varētu tikt ņemti vērā šīs paša preces veida eksporta darījumi (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2017. gada 5. aprīlis, *Changshu City Standard Parts Factory* un *Ningbo Jinding Fastener*/Padome, C-376/15 P un C-377/15 P, EU:C:2017:269, 70. punkts).

107 Otrkārt, pieņemot, ka šajā gadījumā preces veidu bez atbilsmes lielais skaits ir padarījis par apgrūtinošu viena vai otra risinājuma piemērošanu, jāatzīmē, ka Komisija pēc Tiesas aicinājuma izteikties šajā sakarā tiesas sēdē nav pierādījusi, ka tā nebūtu varējusi veikt piemērojamiem noteikumiem atbilstīgu metodoloģisku izvēli, ja tā būtu antidempinga izmeklēšanas iepriekšējā posmā izskatījusi jautājumus saistībā ar preces veidu bez atbilsmes normālās vērtības aprēķināšanu un iespējamo nepieciešamo korekciju veikšanu.

108 Jāatgādina, kā norādīts šī sprieduma 57. punktā, ka pagaidu regulā Komisija normālās vērtības aprēķinā sākotnēji izslēdza preces veidus bez atbilsmes un tikai pēc iepazīšanās ar prasītājas apsvērumiem šajā sakarā Īstenošanas regulas Nr. 430/2013 ietvaros iestādes ir nolēmušas ņemt vērā šos preces veidus šī aprēķina ietvaros.

109 Tomēr Komisijas paskaidrojumi tiesas sēdes laikā nepierāda, ka pirms pagaidu regulas pieņemšanas tā nevarēja apsvērt citas metodes, lai ņemtu vērā preces veidus bez atbilsmes dempinga starpības aprēķinā, jo šajā posmā, ņemot vērā analogā ražotāja datu un pieteikuma iesniedzēja datu salīdzinājumu, tā varēja saprast, ka minētais analogais ražotājs ražoja tikai ierobežotu skaitu preces veidu, ko pārdod prasītājai eksportā.

110 Konkrēti, Komisija nav sniegusi nekādus konkrētus pierādījumus, kas ļautu izslēgt iespēju, ka, lai veiktu fizisko atšķirību tirgus vērtības saprātīgo novērtējumu preces veidu bez atbilsmes normālās vērtības vajadzīgo korekciju veikšanai, tā izmanto datus, kuri tai bija toreiz pieejami attiecībā uz ražotāju cenām Savienībā (skat. pagaidu regulas 109. apsvērumu).

111 Tiesa gan, kā to ir norādījusi Komisija attiecībā uz šī sprieduma 46. un 47. punktā minēto judikatūru, pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta formulējums liedz, nosakot attiecīgo preces veidu daļai normālo vērtību, izmantot šajās tiesību normās paredzēto galveno metodi un, attiecīgi, otrai daļai – pakārtoto metodi, kas it īpaši ietver iespēju izmantot cenas Savienībā. Tāpat Komisija pamatoti apgalvo, ka tā nevar izslēgt galvenās metodes izmantošanu, ja vien to nevarētu piemērot.

112 Tomēr pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta formulējums neizslēdz to, ka pēc normālās vērtības iegūšanas, piemērojot šajās normās paredzēto galveno metodi, tā saskaņā ar minētās regulas 2. panta 10. punktu veiktu šīs normālās vērtības korekciju, izmantojot citas cenas, kas nav analogās valsts iekšzemes cenas vai analogās valsts eksporta no šīs valsts cenas, ciktāl tās ir rezultāts, ko rada tirgū darbojošies spēki, it īpaši – konkurences spiediens.

113 No šiem noteikumiem izriet, ka likumdevējs neizslēdza, ka "cenu, kāda [Savienībā] ir faktiski samaksāta vai maksājama par līdzīgu preci un kuru nepieciešamības gadījumā attiecīgi koriģē, ietverot pieņemamu peļņas procentu", noteiktos apstākļos var izmantot par pamatu normālās vērtības noteikšanai. Vēl jo vairāk, nav izslēgts, ka taisnīgas salīdzināšanas nolūkā fizisko atšķirību tirgus vērtību nevarētu noteikt, ņemot vērā citu pieejamo datu trūkumu, ar starpību starp attiecīgā preces veida bez atbilsmes cenu un tieši salīdzināma preces veida vidējo cenu vienam vai vairākiem Savienības ražotājiem.

114 No visa iepriekš minētā izriet, ka trešā pamata pirmā daļa ir pamatota un var izraisīt apstrīdētās regulas atcelšanu.

115 Komisijas argumenti neatspēko šo secinājumu.

116 Proti, pirmkārt, pretēji tam, ko apgalvo Komisija, tā nav ievērojusi pamatregulas 2. panta 10. punkta a) apakšpunkta noteikumus, nosakot fizisko atšķirību tirgus vērtību starp attiecīgajiem preces veidiem, ko apsver, pamatojoties uz preces veidu bez atbilsmes eksporta cenu, kura, saskaņā ar tās argumentu, ir cena, ko Savienībā par šo preci samaksāja pirmais neatkarīgais klients.

117 Šajā sakarā, pēc Komisijas domām, pieņēmumu, ka preces tirgus vērtība tiek atspoguļota pirmā neatkarīgā klienta samaksātajā cenā, apstiprina tirgus vērtības jēdziena definīcija atbilstoši starptautiskajiem vērtēšanas standartiem, ko noteikusi Starptautiskā vērtēšanas standartu komiteja. Saskaņā ar šo definīciju tirgus vērtība ir "aprēķinātā summa, par kādu prece ir apmaināma vērtēšanas dienā starp pārdevēju un pircēju, kas ir vienojušies parasta darījuma ietvaros pēc laišanas tirgū atbilstošā laika periodā, kur katra no pusēm ir rīkojusies apzināti, piesardzīgi un bez ierobežojumiem".

118 Tomēr šā sprieduma 70.–75. punktā izklāstīto iemeslu dēļ tas, ka preces veidu bez atbilsmes eksporta cena ir cena, ko maksā pirmais neatkarīgais klients Savienībā, nebūtu pietiekami, lai to uzskatītu par saprātīgu tirgus vērtības novērtējumu. Faktiski, ņemot vērā pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta un 10. punkta mērķi, šis jēdziens nenozīmē tikai to, ka konkrēto cenu maksā neatkarīgs klients parasta darījuma ietvaros, kā to definē *IVSC*. Turklāt ir jābūt iespējai pārliecināties, ka šī cena ir parasts tirgū darbojošos spēku rezultāts. Šajā gadījumā tas tā nav, jo šo cenu var ietekmēt dempings.

119 Otrkārt, nav nozīmes Komisijas argumentam, ka strīdīgās metodes piemērošanas sekas bija prasītājas dempinga starpības samazināšana. Proti, pieņemot, ka tas tā ir, jāatzīmē, ka šī metode tika piemērota 28 % no prasītājas eksporta apjoma, tas ir, nozīmīgai tā daļai. Tādēļ nav iemesla izslēgt, ka gadījumā, ja fizisko atšķirību tirgus vērtības noteikšana starp līdzīgu preces veidu un preces veidiem bez atbilsmes tiktu balstīta uz saprātīgu metodoloģiju un būtu atbilstīga piemērojamiem noteikumiem, šī dempinga starpība būtu vēl vairāk samazināta.

120 Treškārt, Komisijas arguments, ka būtībā strīdīgās metodes tiesiskums ir jāizvērtē, tikai ņemot vērā pamatregulas 2. panta 10. punkta a) apakšpunkta prasības, nevis šīs regulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta vai 11. punkta prasības, tā iemesla dēļ, ka tikai šī metode ir nozīmīga taisnīga salīdzinājuma posmā, nav atbalstāms.

121 Proti, pirmām kārtām, normālās vērtības korekcijai, kas veikta, piemērojot apstrīdēto metodi, pēc definīcijas ir ietekme uz līmeni, kādā tika noteikta šī normālā vērtība, un līdz ar to uz dempinga starpības noteikšanu. Tādēļ, ja šīs metodes piemērošana noved pie šo divu parametru noteikšanas, kas neatbilst vai nu pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta, vai tās pašas regulas 2. panta 11. punkta mērķim, Savienības tiesa var konstatēt šo noteikumu pārkāpumu un tai tas pat ir jākonstatē.

122 Otrām kārtām, katrā ziņā prasītāja ir apgalvojusi, ka ir pārkāpts pamatregulas 2. panta 10. punkts *ab initio* un a) apakšpunkts. Kā tika norādīts šī sprieduma 77. punktā, Komisija nav pierādījusi, ka, piemērojot strīdīgo metodi, tā bija atjaunojusi simetriju starp normālo vērtību un preces veidu bez atbilsmes eksporta cenu.

123 Ceturtkārt, Komisijas argumentam par to, ka pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktā paredzētās galvenās metodes ietvaros tai nebija pienākuma pamatoties uz "pieņemamu [saprātīgu] pamatojumu" šajā pantā paredzētās pakārtotas metodes izpratnē, acīmredzami nav nozīmes. Kā Tiesa turklāt ir konstatējusi, šī panta noteikumos attiecībā uz pakārtoto metodi paredzētā atsauce uz "jebkuru citu pieņemamu pamatojumu" *a fortiori* nozīmē, ka galvenās metodes ietvaros pamatam, uz kuru balstoties Komisija nosaka normālo vērtību, ir jābūt saprātīgam (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 22. marts, *GLS*, C-338/10, EU:C:2012:158, 25. punkts). Turklāt, kā jau vairākkārt norādīts, 2. panta 10. punkta a) apakšpunkts prasa, lai taisnīgas salīdzināšanas nolūkā izmantotais fizisko atšķirību tirgus vērtības novērtējums būtu saprātīgs.

124 Piektkārt, Komisija nevar atsaukties uz faktu, ka tā piemēroja strīdīgo metodi pēc prasītājas lūguma dempinga starpības ietvaros ņemt vērā preces veidu bez atbilsmes eksporta darījumus.

125 Proti, pirmām kārtām, kā tas tika norādīts šī sprieduma 57. un 108. punktā, pagaidu regulā Komisija bija vienkārši izslēgusi šos darījumus no dempinga starpības aprēķināšanas. Taču, kā norāda prasītāja šī pamata otrās daļas ietvaros, atbilstoši Tiesas ieskatam šāda izslēgšana ir pretrunā dažādo dempinga starpības aprēķināšanas metožu mērķim, kas saskaņā ar pamatregulas 2. panta 11. punkta mērķi ir atspoguļot dempinga faktisko apjomu. Tātad Tiesa uzskata, ka šādas izslēgšanas neizbēgamas sekas ir neiespējamība Komisijai izvērtēt ietekmi, kāda šiem darījumiem var būt uz minēto aprēķinu, kā rezultātā tā nevar pārliecināties, ka aprēķinātā dempinga starpība atspoguļo dempinga apmēru (spriedums, 2017. gada 5. aprīlis, *Changshu City Standard Parts Factory* un *Ningbo Jinding Fastener* /Padome, C-376/15 P un C-377/15 P, EU:C:2017:269, 55. punkts).

126 Otrām kārtām, kā prasītāja pamatoti norādīja tiesas sēdē, tā tikai lūdza Komisijai ņemt vērā darījumus, kas saistīti ar preces veidiem bez atbilsmes, normālās vērtības noteikšanai. Turpretī tā nebija tai lūgusi izmantot strīdīgo metodi, lai aprēķinātu šo preces veidu normālo vērtību. Gluži pretēji, kā tas arī izriet no Vispārējās tiesas veiktās sākotnējā prasības pieteikuma pirmā pamata trešā iebilduma pārbaudes, pirms Īstenošanas regulas Nr. 430/2013 prasītāja iebilda pret šīs metodes pieņemšanu un pat ierosināja izmantot alternatīvu metodi (spriedums, 2016. gada 30. jūnijs, *Jinan Meide Casting*/Padome, T-424/13, EU:T:2016:378, 123. punkts).

127 No visa iepriekš minētā izriet, ka trešā pamata pirmā daļa ir jāapmierina.

3. Par otro daļu, kas attiecas uz to, ka Komisija ir pārkāpusi pamatregulas 2. panta 11. punktu, pieņemot metodi, kuras piemērošanas dēļ tika de facto izslēgti darījumi, kas saistīti ar preces veidiem bez atbilsmes

128 Prasītāja apgalvo, ka, pieņemot metodi, kas atbalsta pieņēmumu, ka dempings preces veidiem bez atbilsmes ir tādā pašā līmenī kā tieši salīdzināmiem preces veidiem, rezultātā iegūtā dempinga starpība neatspoguļo dempinga faktisko apjomu pretēji pamatregulas 2. panta 11. punktam. Tā norāda, ka šī metode *de facto* izslēdz ar šiem preces veidiem saistītos darījumus un ir balstīta uz kļūdainu pieņēmumu, ka šiem darījumiem nav reālas ietekmes uz kopējo dempinga starpību. Replikā tā norāda, ka Komisijas nostāja šajā jautājumā nonāk pretrunā 2017. gada 5. aprīļa spriedumam lietā *Changshu City Standard Parts Factory* un *Ningbo Jinding Fastener*/Padome (C-376/15 P un C-377/15 P, EU:C:2017:269).

129 Pirmkārt, Komisija uz to sniedza atbildi, ka neviens preces veids nebija izslēgts. Otrkārt, Komisija apgalvo, ka katrā ziņā, pat ja tiktu konstatēts, ka izmantotā metode faktiski *de facto* izslēdza preces veidus bez atbilsmes, šī metode neveido pamatregulas 2. panta 11. punkta pārkāpumu, jo, kā izriet no judikatūras un no Antidempinga nolīguma 2.4.2. panta, nesalīdzināmus eksporta darījumus var izslēgt taisnīga salīdzinājuma nodrošināšanas nolūkā.

130 Šajā ziņā vispirms ir jāatgādina, ka, ciktāl šī [prasības pamata] daļa ir balstīta uz pieņēmumu, ka strīdīgās metodes piemērošanas dēļ Komisija *de facto* izslēdza darījumus, kas saistīti ar preces veidiem bez atbilsmes, tā ir noraidāma.

131 Proti, pat ja attiecīgās metodes piemērošanas dēļ Komisija visiem šiem preces veidiem aprēķināja identisku vai vismaz ļoti līdzīgu dempinga starpību, tomēr nevar noliegt, ka šādu preces veidu ņemšanai vērā bija ietekme uz kopējo dempinga starpību. Šajā ziņā jāatgādina, kā paskaidrots šā sprieduma 93. punktā, ka, lai iegūtu vispārējo dempinga starpību, Komisija saskaita dempinga apjomus, kas iegūtas attiecībā uz katru preces veidu, un tādējādi nonāk pie kopējās dempinga summas attiecīgajai precei kopumā, kas turpmāk tiek attiecināta uz prasītājas veikto eksporta darījumu kopējo summu. Līdz ar to, pat ja katra no tām atbilst identiskai vai ļoti līdzīgai dempinga starpībai, dempinga summas, kas iegūtas attiecībā uz preces veidiem bez atbilsmes un kas tika pievienotas citu preces veidu dempinga summām, noteikti ietekmēja kopējo dempinga starpību. Nevar izslēgt, kā apgalvo Komisija, ka apstrīdētā metode pat palīdzēja samazināt šo kopējo dempinga starpības līmeni.

132 Taču, otrkārt, ciktāl šī daļa balstīta uz apgalvojumu, ka tas, ka strīdīgās metodes izmantošanas rezultātā tika panākta identiska dempinga starpība, ir pretrunā pamatregulas 2. panta 11. punkta mērķim, jo šīs metodes piemērošanas rezultāts neatspoguļo dempinga faktisko apmēru, tā, pamatojoties uz sprieduma 83.–86. punktā izklāstīto pamatojumu, ir jāapmierina.

133 No visa iepriekš minētā izriet, ka abas trešā pamata daļas ir jāapmierina, līdz ar to apstrīdētā regula ir jāatceļ. Tādēļ principā nav jāpārbauda citi prasības pieteikumā ietvertie pamati.

[..]

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (piektā palāta)

nospriež:

1) **Atcelt Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2017/1146 (2017. gada 28. jūnijs), ar ko atkārtoti nosaka galīgo antidempinga maksājumu, kurš noteikts Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes kaļamā čuguna vītņotu cauruļu savienotājelementu importam, ko ražojis uzņēmums *Jinan Meide Castings Co., Ltd.***

2) **Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

Gratsias Labucka Ulloa Rubio

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2019. gada 20. septembrī.

[Paraksti]